

บทที่ ๖

บทสรุป

ประเทศไทยได้มีการส่งเสริมให้มีการเลี้ยงไหมตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้โดยมีกองการไหมของกรมวิชาการ เกษตร เป็นผู้รับผิดชอบ และดำเนินการด้านการส่งเสริมการเลี้ยงไหม เป็นระยะเวลากว่า ๘๐ ปี แต่ถึงกระนั้นก็ตีการเลี้ยงไหมของเราก็กังไม่เจริญเท่าที่ควร เนื่องด้วยประสบปัญหาในหลาย ๆ ด้าน เริ่มตั้งแต่การขาดแคลนพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ที่ดี เทคนิคและวิธีการผลิตไหมยังไม่ทัดเทียมกับต่างประเทศ ผลผลิตไหมที่ได้ไม่เพียงพอกับความต้องการของกลสิกร เนื่องจากกำลังการผลิตจำกัด คุณภาพของไหมที่ผลิตได้ยังไม่ดีพอ รวมถึงวิธีการบรรจุไหมก็แตกต่างกับวิธีการบรรจุของต่างประเทศซึ่ง เป็นวิธีที่ดีกว่า แต่อย่างไรก็ดี เห็นว่าปัญหาที่สำคัญที่สุดนั้นได้แก่ปัญหาทางด้านต้นทุนการผลิต ควรจะได้ทำการแก้ไขโดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะโดยสรุปดังต่อไปนี้คือ

๑. ควรขยายกำลังการผลิต โดยการเพิ่มจำนวนผู้ชำนาญการหรือผู้ควบคุมงานการผลิตไหมให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มผลผลิตไหมให้สูงกว่าในปัจจุบัน อีกทั้งควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาของผู้ชำนาญการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาร่วมกันอย่างน้อยปีละ ๒ - ๓ ครั้ง

๒. กองการไหมควรจะทำการศึกษาหาพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ที่มีคุณภาพดีมาใช้ในการเลี้ยงไหม เพื่อให้ได้ปริมาณไหมที่วางต่อแม่สูงขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ได้ผลผลิตมากขึ้น แต่การทำการศึกษาหาพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ที่ดีนั้น ต้องเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องผู้ชำนาญการและเสียเวลามากเช่นเดียวกัน แต่จะได้ผลประโยชน์ในระยะยาว

๓. ควรเพิ่มปริมาณสวนหม่อน และควบคุมคุณภาพของใบหม่อน โดยการตัดแต่งต้นหม่อน พร้อมทั้งให้มีการจัดการสวนหม่อนให้สมดุลกับการเลี้ยงไหมที่เพิ่มมากขึ้น โดยพิจารณาถึงปัญหาเรื่องการชลประทานและการขนส่งในการทำสวนหม่อน เพื่อควบคุมปริมาณใบหม่อนซึ่งเป็นอาหารของหนอนไหมให้มีปริมาณที่พอเหมาะและเพียงพอกับการเลี้ยงไหม

๔. พยายามเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของแรงงาน โดยให้มีการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความชำนาญให้แก่แรงงานในอันที่จะปฏิบัติงานได้รวดเร็วขึ้น ได้ผลผลิตมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ต้นทุนการผลิตลดลงได้

๕. ควรพิจารณาการใช้เครื่องจักรแทนแรงงานในระยะยาว เมื่อสามารถขยายขนาดการผลิตให้ใหญ่ขึ้นแล้ว ควรจะพิจารณาการใช้เครื่องจักรแทนแรงงาน เพื่อลดจำนวนคนงานและเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นการเพิ่มผลผลิตให้มีปริมาณสูงขึ้นตามขนาดของการผลิตที่ขยายตัวออกไป

อนึ่ง นอกจากปัญหาทางด้านต้นทุนนี้แล้ว ยังมีปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับหน่วยราชการเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายของกองการไหมจากนโยบายการแจกไข่ไหมมาเป็นการจำหน่ายไข่ไหมแก่สิกร ซึ่งคิดว่าก็เป็นปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ทางส่วนราชการควรจะได้นำขึ้นมาพิจารณา เพื่อป้องกันมิให้เกิดอุปสรรคต่อการดำเนินการตามนโยบายใหม่ โดยทางส่วนราชการควรจะได้มีการประชาสัมพันธ์ไว้เสียแต่เนิ่น ๆ ก่อนที่จะได้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายของกองการไหม เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบถึงความเคลื่อนไหวและข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ และเท่ากับเป็นการให้สิกรผู้เลี้ยงได้เตรียมตัวหรือวางแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจการเลี้ยงไหมของตนเองไว้ล่วงหน้าก่อนที่ส่วนราชการจะนำนโยบายการจำหน่ายไข่ไหมมาใช้ อันจะก่อให้เกิดผลดีแก่ส่วนราชการและจะทำให้การดำเนินธุรกิจทางด้านอุตสาหกรรมการเลี้ยงไหมของประเทศเจริญก้าวหน้า เป็นผลทำให้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นได้อีกทางหนึ่งด้วย